

ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΑΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτ/ρος Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 2310-46 27 44 Fax: 463 455
www.agiomarko.gr

5 Σεπτεμβρίου 2021

**Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου,
πατρός τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου**

Ἦχος β΄ * Ἑωθινόν ια΄

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 14-25.

*Ὁ Χριστός, στήν τρίτη συνάντησή Του μέ
τούς Μαθητές, μετά τήν Ἀνάσταση, ἀποκαδι-
στά τόν Πέτρο στό ἀποστολικό ἀξίωμα.*

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,

¹⁴ ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν·

Τόν καιρό ἐκεῖνο ὁ Ἰησοῦς, μετά τήν
ἀνάστασή Του, φανερώθηκε στους
μαθητές Του

¹⁵ καί λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ·

- Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων;

καί ρωτᾷ τό Σίμωνα Πέτρο:
 - Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς
 περισσότερο ἀπ' ὅσο αὐτοί ἐδῶ;

Λέγει αὐτῷ·

- **Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.**
 Τοῦ ἀπαντάει ὁ Πέτρος:
 - Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πώς Σ'
 ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- **Βόσκει τά ἀρνία μου.**
 Τοῦ λέει τότε: - Βόσκει τ' ἀρνιά μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον·

- **Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με;**
 Τόν ρωτάει πάλι γιά δεύτερη φορά:
 - Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς;

Λέγει αὐτῷ·

- **Ναί, Κύριε, σύ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.**
 Τοῦ ἀπαντάει ὁ Πέτρος:
 - Ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις πώς Σ'
 ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ·

- **Ποίμαινε τά πρόβατά μου.**
 Τότε τοῦ λέει:
 - Ποίμαινε τά πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τό τρίτον·

- **Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;**
 Τόν ρωτάει γιά τρίτη φορά:
 - Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μ' ἀγαπᾶς;

**Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος
 ὅτι εἶπεν αὐτῷ τό τρίτον, φιλεῖς με,
 καί εἶπεν αὐτῷ·**

Στενοχωρήθηκε ὁ Πέτρος πού τόν
 ρώτησε γιά τρίτη φορά, "μὲ ἀγαπᾶς;" καί
 Τοῦ ἀπαντάει:

**- Κύριε, σύ πάντα οἶδας,
 σύ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.**

- Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις τά πάντα, Ἐσύ
 γνωρίζεις ὅτι Σ' ἀγαπῶ.

Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς:

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς:

- Βόσκει τά πρόβατά μου.

**18 Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι,
 ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν
 καί περιεπάτεις ὅπου ἤθελες:**

Σέ βεβαιώνω, ὅτι ὅταν ἦσουν νεώτερος,
 ἔδενες τή ζώνη σου καί πήγαινες ὅπου
 ἤθελες:

**ὅταν δέ γηράσης
 ἐκτενεῖς τάς χεῖράς σου
 καί ἄλλος σε ζώσει
 καί οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.**

ὅταν ὁμως γεράσεις, θ' ἀπλώσεις τά
 χέρια σου καί ἄλλος θά σέ ζώσει καί θά
 σέ πάει ἐκεῖ πού δέ θέλεις.

**19 Τοῦτο δέ εἶπε σημαίνων
 ποιῶ θανάτῳ δοξάσει τόν Θεόν.**

Αὐτό τό εἶπε γιά νά δείξει μέ ποιόν
 θάνατο θά δόξαζε τό Θεό.

Καί τοῦτο εἰπών λέγει αὐτῷ:

- Ἀκολούθει μοι.

Κι ἀφοῦ τό εἶπε αὐτό, τοῦ λέει:

- Ἀκολούθησέ με.

20 Ἐπιστραφεῖς δέ ὁ Πέτρος
βλέπει τόν μαθητήν,
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα,
ὅς καί ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ
ἐπί τό στήθος αὐτοῦ καί εἶπε·

- Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε;

Γυρίζει τότε ὁ Πέτρος καί βλέπει τό
μαθητή πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε, νά
ἀκολουθῆ - ἐκεῖνος πού στό δεῖπνο εἶχε
γείρει στό στήθος Του καί εἶχε πει:
«Κύριε, ποιός εἶναι αὐτός πού θά σέ
παραδώσει;»

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος

λέγει τῷ Ἰησοῦ· - Κύριε, οὗτος δέ τί;

ἽΟταν λοιπόν τόν εἶδε ὁ Πέτρος, λέει
στόν Ἰησοῦ: Κύριε, καί σ' αὐτόν τί θά
γίνει;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

- Ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρός σέ; Σύ ἀκολούθει μοι.

ἽΟ Ἰησοῦς τοῦ λέει:

- Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει αὐτός
ὥσπου νά ξανάρθω, τί **σχέση** ἔχει αὐτό
μέ σένα; ἽΕσύ ἀκολούθησέ με.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος

εἰς τοὺς ἀδελφούς

ὅτι ὁ μαθητής ἐκεῖνος

οὐκ ἀποθνήσκει·

Διαδόθηκε λοιπόν αὐτός ὁ λόγος στοὺς
ἀδελφούς ὅτι δηλαδή ὁ μαθητής ἐκεῖνος
δέν θά πεθάνη.

καί οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει,

Ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς δέν τοῦ εἶπε πώς δέ θά
πεθάνη,

ἀλλ' ἐάν αὐτόν θέλω
μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρὸς σέ;

ἀλλά, "Κι ἂν θέλω νά μέ περιμένει αὐτός
ὥσπου νά ξανάρθω, τί σ' ἐνδιαφέρει;"

24 **Οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητής**
ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων
καί γράψας ταῦτα

Αὐτός εἶναι ὁ μαθητής πού μαρτυρεῖ γιά
ὅλα αὐτά καί πού τά ἔγραψε.

καί οἶδαμεν

ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κι ἐμεῖς ξέρουμε πώς εἶναι ἀληθινὴ ἡ
μαρτυρία του.

25 **Ἔστι δέ καί ἄλλα πολλά**
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,

Ἐπάρχουν κι ἄλλα πολλά πού ἔκανε ὁ
Ἰησοῦς,

ἅτινα, ἐάν γράφηται καθ' ἓν,

πού, ἂν γραφτοῦν ἓνα πρὸς ἓνα,

οὐδέ αὐτόν οἶμαι τόν κόσμον χωρῆσαι
τά γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

οὔτε ὁ κόσμος ὀλόκληρος νομίζω δέ θά
χωροῦσε, τά βιβλία πού θά ἔπρεπε νά
γραφτοῦν. Ἀμήν.

Καταβασίαι.**Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.**

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς
 ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τήν Ἐρυθράν διέτεμε
 τῷ Ἰσραήλ πεζεύσαντι·
 τήν δέ ἐπιστρεπτικῶς
 Φαραώ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὖρους διαγράψας
 τό ἀήττητον ὄπλον.
 Διό Χριστῷ ἄσωμεν,
 τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ΄.

Ράβδος εἰς τύπον
 τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·
 τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει τόν ἱερέα.
 Τῇ στείρευούσῃ δέ πρῶην
 Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε
 ξύλον Σταυροῦ
 εἰς κράτος καί στερέωμα.

Ὦδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε,
 τῆς οἰκονομίας Σου τό μυστήριον,
 κατενόησα τά ἔργα Σου
 καί ἐδόξασά Σου τήν θεότητα.

Ὦδὴ ε΄.

Ω τρισμακάριστον ξύλον!
 ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
 ὁ Βασιλεύς καί Κύριος·
 δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας
 τῷ ἐν Σοί δελεασθεῖς

Θεῶ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι
τήν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδή στ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις
παλάμας Ἰωνᾶς
σταυροειδῶς διεκπετάσας
τό σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
ὄθεν τριήμερον ἐκδύς
τήν ὑπεκόσμιον Ἀνάστασιν
ὑπεζωγράφησε,
τοῦ σαρκί προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
καί τριημέρω ἐγέρσει
τόν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδή ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα¹
τυράννου δυσσεβοῦς
λαοὺς ἐκλόνησε πνέον ἀπειλῆς
καί δυσφήμιας θεοστυγοῦς.
Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
θυμός θηριώδης, οὐ πῦρ ἠρόμιον
ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι
πυρί συνόντες ἔψαλλον·
Ὁ ὑπερύμνητος
τῶν Πατέρων καί ἡμῶν,
Θεός, εὐλογητός εἶ.

¹ (Ἐκνοον: ἔξω ἀπό τό νοῦ, τή λογική. Παράλογο διάταγμα)

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

ᾠδή η΄.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες,
τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
Δημιουργόν Πατέρα Θεόν.
Ὑμνεῖτε τόν συγκαταβάντα Λόγον
καί τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα
καί ὑπερυψοῦτε τό πᾶσι ζωήν παρέχον
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδή θ΄.

«**Ἡ** ᾠδή τῆς Θεοτόκου»
(Λουκᾶ 1, 47-55)

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνωμεν.

᾽Οτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοῦ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καί τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καί πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἄντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν
πρός τούς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Καταβασία.

Ὡδὴ θ'.

Ὁ κήπος τῆς Παρθένου καί τό δένδρον Χριστός

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὑφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ

πεφυτούργηται δένδρον.
 Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
 προσκυνοῦντες Αὐτόν
 Σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον ια'

Μετά τήν θείαν ἔγερσιν
 τρίς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με;
 πυθόμενος ὁ Κύριος,
 τῶν ἰδίων προβάτων
 προβάλλεται ποιμενάρχην·
 ὅς ἰδὼν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον
 ἤρετο τόν Δεσπότην· οὗτος δέ τίς;
 Ἐάν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον
 ἕως καί πάλιν ἔρχομαι,
 τί πρός σέ, φίλε Πέτρε;

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. δ' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Αμέμπτως ἱεράτευσας,
 Θεῷ τῷ παντοκράτορι,
 τῇ νομικῇ διατάξει,
 ὦ Ζαχαρία Προφῆτα·
 διὸ καί θυμιῶντί σοι,
 Ἄγγελος λέγων φαίνεται·
 τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον,
 μεσίτην ὄντα τοῦ Νόμου,
 καὶ χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεστοκίον ὅμοιον

Παρῆλθον Μητροπάρθενε,
 τὰ σκιωδῶς τελούμενα,
 τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ·

τὸν γὰρ τοῦ νόμου δοτῆρα,
 Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες,
 βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν·
 διὸ καὶ μὲ τροπούμενον,
 τῆς ἁμαρτίας τῷ νόμῳ,
 στῆριξον νόμῳ τῷ θείῳ.

*Οἱ Ψαλμοὶ καὶ τὰ στιχηρὰ τῶν Αἰῶν
 ἀπὸ τὴν Ὀκτώηχο*

*Δοξαστικὸν ἰα΄
 Ἦχος πλ. δ΄*

Φανερῶν ἑαυτὸν
 τοῖς μαθηταῖς Σου, Σωτήρ,
 μετὰ τὴν ἀνάστασιν,
 Σίμωνι δέδωκας
 τὴν τῶν προβάτων νομὴν,
 εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν
 τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν.
 Διὸ καὶ ἔλεγες·
 - Εἰ φιλεῖς με, Πέτρε,
 ποιμαίνε τὰ ἀρνία μου,
 ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου.
 Ὁ δὲ εὐθὺς ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον
 περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο.
 ὦν ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ,
 τὴν ποιμνὴν Σου διαφύλαττε
 ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

Καὶ νῦν.

Υπερευλογημένη...

Δοξολογία μεγάλη.

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερον σωτηρία...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον,
ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος,
τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος·
ὅτε δέ καί τοὺς τεθνεῶτας
ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις
τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ιερωσύνης στολισμόν,
περιβαλλόμενος σοφέ,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,
ὀλοκαυτώματα δεκτά,
ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία·
καὶ γέγονας φωστήρ,
καὶ δεατῆς μυστικῶν,
τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος,
φέρων ἐκδήλως πάνσοφε, καὶ ξίφει
ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ,
Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ,
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα
 ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
 καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά,
 ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου,
 ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε,
 ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου,
 αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου,
 ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
 λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι·
 ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον,
 καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ εἰρμός τῆς εἰσόδου τῆς Μ. Πέμπτης

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
 συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι
 τῷ δεσπύζοντι τῶν ὅλων
 ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι
 ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο
 εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος

εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σήν καί ὁμοίωσιν
 καί παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν
 καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
 καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου δυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶντων ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός... (γ)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(ΙΑ΄ Κυριακῆς Ματθαίου)

Προκειμένον. Ἦχος β΄. Ψαλμός 117.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους

Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ ἀνάγνωσμα. (9,2-12).

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ

ΝΑ ΔΙΑΤΡΕΦΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὑποχρέωση νὰ καλύπτῃ τίς βιωτικές ἀνάγκες τῶν ἐργα-

τῶν της. Οἱ ἐργάτες δικαιοῦνται τό μισθό τους. Τό δικαίωμα τοῦ ἐργάτου νά ἀποζῆ ἀπό τήν ἐργασία του. «Ἄξιός ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί» (Λουκ. 10,7). «Οἱ τά ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσι» (Α΄ Κορ. 9,13).

Ὁ Παῦλος καί ὁ Βαρνάβας ἦταν ἐργαζόμενοι βιοποριστικά καί συγχρόνως Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λοιπόν, δέν κάνει χρήση τοῦ δικαιώματός του νά διατρέφεται ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀλλά στά πλαίσια τῆς ἐλευθερίας του παραιτεῖται ἀπό αὐτό, τίς δέ ἀνάγκες του καθώς καί τίς ἀνάγκες τῶν συνεργατῶν του, τίς καλύπτει μέ τήν ἐργασία τῶν χειρῶν του. (Πραξ. 20,34)

² **Ἀδελφοί,**
ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς
ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἶστε ἡ σφραγίδα
τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

³ **Ἡ ἐμὴ ἀπολογία**
τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη
ἐστί·

Ἡ δική μου ἀπολογία σ' αὐτούς
πού μέ ἀνακρίνουν καί ἀμφισβη-
τοῦν τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα
(τό ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μου ἀ-

νάθεσε τήν ἀποστολή νά κηρύξω
τ' Ὄνομά Του στά ἔθνη) εἶναι
αὐτή:

- 4 **Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
φαγεῖν καὶ πιεῖν;**

Δέν ἔχω τό δικαίωμα νά τρώω
καί νά πίνω, νά συντηροῦμαι δη-
λαδὴ μέ δαπάνη τῆς Ἐκκλησίας,
πού ὑπηρετῶ;

- 5 **Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι
καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ
Κηφᾶς;**

Μήπως δέν ἔχω δικαίωμα νά ἔ-
χω μαζί στά ταξίδια μου ἀδελφή
χριστιανή ὡς σύζυγο, ὅπως κά-
νουν καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι καὶ
τά ἀδέλφια τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κη-
φᾶς;

- 6 **Ἦ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας
οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;**

Ἦ μήπως μόνο ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνά-
βας δέν ἔχουμε δικαίωμα συντη-
ρήσεως, ἀλλὰ πρέπει νά ζοῦμε μέ
τήν ἐργασία μας;

- 7 **Τίς στρατεύεται ἰδίους ὀψωνίοις
ποτέ;**

Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα
καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ
ἐσθίει;

Ἦ τίς ποιμαίνει ποιμνὴν
καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς
οὐκ ἐσθίει;

Ποιός στρατιώτης ποτέ συντη-
ρεῖται μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός
φυτεύει ἀμπέλι καὶ δέν τρώει ἀ-
πό τόν καρπό του; Ἦ ποιός βό-
σκει πρόβατα καὶ δέν τρώει ἀπό
τό γάλα τοῦ κοπαδιοῦ;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ;

Ἦ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;
Μήπως αὐτὰ πού λέω συμβαί-
νουν μόνο στήν κοσμική πραγ-
ματικότητα; Καί ὁ Νόμος τά ἴ-
δια δέν λέει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ
γέγραπται:

οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.

Πράγματι, στό Μωσαϊκό Νόμο
εἶναι γραμμένο: Μή βάλεις φί-
μωτρο στό βόδι πού ἀλωνίζει.

Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἦ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει;

Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη,
ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει
ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν,

καὶ ὁ ἄλοῶν
 τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν
 ἐπ' ἐλπίδι.

Μήπως γιὰ τὰ βόδια νοιάζεται ὁ Θεός; Ἡ μήπως γιὰ μᾶς τὰ λέει; Διότι γιὰ μᾶς ἀκριβῶς γράφτηκε τό ὅτι πρέπει μέ τήν ἐλπίδα νά ὀργώνει αὐτός πού ὀργώνει καί αὐτός πού ἄλωνίζει νά ἄλωνίζει μέ τήν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδή.

- 11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικά
 ἐσπείραμεν,
 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν
 τὰ σαρκικά θερίσουμεν;

Ἐάν ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματική σπορά, σᾶς φαίνεται πάρα πολύ ἄν θερίσουμε ἀπό σᾶς τὰ ὑλικά, πού εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τή συντήρησή μας;

- 12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν
 μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς;
 Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσία
 ταύτῃ,

Ἄν ἄλλοι κάνουν χρήση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀπέναντί σας, δέν θά ταίριαζε νά τό κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς;

ἀλλά πάντα στέγομεν,

ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν
τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλ' ἀντιθέτως, ὑποθένομε τὰ
πάντα γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσωμε
κανένα ἐμπόδιο στὴ διάδοση τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ

Ἦχος α'. Ψαλμός 19.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, 18,23-35.

Ἡ παραβολὴ τοῦ κακοῦ δούλου
ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

**Βασικὴ ὑποχρέωση τῶν πιστῶν
εἶναι νὰ συγχωροῦν τοὺς ἀδελφούς τους**

Ὁ Θεός, γιὰ νὰ συγχωρήσῃ τίς
ἁμαρτίες μας, θέτει ὡς ἀπαραίτητη
προϋπόθεση τὸν ὄρο νὰ συγχωρήσωμε
καὶ ἐμεῖς τὰ πταίσματα τῶν ἄλλων:
«Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν».

Εἶπεν ὁ Κύριος

τὴν παραβολὴν ταύτην·

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβο-
λή:

²³ Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

ἀνθρώπῳ βασιλεῖ,
ὅς ἠθέλησε συναῖραι λόγον
μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει
μ' ἓνα βασιλιά πού θέλησε νά
τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμό οἱ
δούλοι του.

24 Ἀρξάμενου δὲ αὐτοῦ συναίρειν,
προσηνέχθη αὐτῷ
εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

Μόλις ἄρχισε νά κάνη τό λογα-
ριασμό, τοῦ φέρανε κάποιον πού
ὀφείλε δέκα χιλιάδες τάλαντα.

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι
ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ
πραθῆναι
καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ τὰ τέκνα
καὶ πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἀποδοθῆναι.

Ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νά τά ἐπι-
στρέψη, ὁ κύριός του διέταξε νά
πουλήσουν τὸν ἴδιο, τὴ γυναῖκα
του, τὰ παιδιά του κι ὅλα τὰ ὑ-
πάρχοντά του καὶ νά τοῦ δώσουν
τό ποσό ἀπὸ τὴν πώληση.

26 Πεσῶν οὖν ὁ δούλος προσεκύνει
αὐτῷ λέγων·
- Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ

καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

Ὁ δούλος τότε ἔπεσε στὰ πόδιά του, τόν προσκυνοῦσε κι ἔλεγε: Κύριε, δεῖξε μου μακροθυμία καὶ θά σοῦ τά δώσω ὅλα τά χρέη μου πίσω.

27 **Σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.**

Τόν λυπήθηκε λοιπόν ὁ κύριος ἐκείνον τὸ δούλο καὶ τόν ἄφησε νά φύγη, τοῦ χάρισε μάλιστα καὶ τὸ χρέος.

28 **Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὅς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων·**

- **Ἀπόδος μοι εἴ τί ὄφείλεις.**

Βγαίνοντας ἔξω ἐκεῖνος ὁ δούλος, βρῆκε ἓναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ ὄφειλε μόνο ἑκατὸ δηνάρια· τόν ἔπιασε καὶ τόν ἔσφιγγε νά τόν πνίξη λέγοντάς του: Ἐόφλησέ μου ὅσα μου χρωστᾶς.

29 **Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ**

παρεκάλει αὐτὸν λέγων·
 - Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ
 καὶ ἀποδώσω σοι.

Ὁ συνδούλος του τότε ἔπεσε στά
 πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε:
 Δεῖξε μου μακροθυμία καὶ θά
 σοῦ τό ξεπληρώσω.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν
 ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν
 ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

Αὐτός ὅμως δέν δέχτηκε, ἀλλά
 πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στή φυλακή,
 ὥσπου νά ξεπληρώση ὅ,τι τοῦ
 χρωστοῦσε.

31 Ἴδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ
 τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα
 καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν
 τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ
 γενόμενα.

Ὅταν τό εἶδαν αὐτό οἱ συνδούλοι
 του, λυπήθηκαν πάρα πολύ, καὶ
 πῆγαν καὶ διηγήθηκαν στόν κύ-
 ριό τους ὅλα ὅσα ἔγιναν.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν
 ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ·

Τότε ὁ κύριος τὸν κάλεσε καὶ
 τοῦ λέει:

- Δοῦλε πονηρὲ,

πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφήκᾰ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 οὐκ ἔδει καὶ σέ

ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου,
ὡς καὶ ἐγὼ σέ ἠλέησα;

Κακέ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὄλο ἐκεί-
νο τό χρέος, ἐπειδὴ μέ παρακάλε-
σες· δέν ἔπρεπε κι ἐσύ νά σπλαγ-
χνιστῆς τό σύνδουλό σου, ὅπως
καί γώ σπλαγχνίστηκα ἐσένα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ

παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς

βασανισταῖς

ἕως οὗ ἀποδῶ

πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

Κι ὀργίστηκε ὁ κύριός του καί
τόν παρέδωσε στούς βασανιστές,
ὥσπου νά ξεπληρώσῃ ὅσα τοῦ
χρωστοῦσε.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος

ποιήσει ὑμῖν,

ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος

τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ

ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν

τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἔτσι θά κάνῃ καὶ σ' ἐσᾰς ὁ οὐρά-
νιος Πατέρας Μου, ἂν ὁ καθένας
σας δέ συγχωρήσῃ τοῦ ἀδελφοῦ
του τὰ παραπτώματα μ' ὄλη του

τήν καρδιά.

* * *

**ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

**Τετάρτη 8 Σεπτεμβρίου
Τό Γενέθλιον
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου, Θεοτόκε,
χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ.
Ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν
καί λύσας τήν κατάραν
ἔδωκε τήν εὐλογίαν·
καί καταργήσας τόν θάνατον
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωήν τήν αἰώνιον.